A°. 1841. N°. 106.

ARNHEMSCHE COURANT.

GEWOON TE ZEGELEN

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 3 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De verdaagde Kamer.

Zoo ooit, dan heeft, in de nu verdaagde zitting, de Tweede Kamer zich gedeconsidereerd. Zij behield hare gewone passiviteit, ook na de gewone verontschuldiging daarvan te hebben verloren. De tijden, de omstandigheden konden nu niet meer met de verantwoordelijkheid der krachteloosheid worden beladen. Nu kon, nu moest worden getoond dat de onvruchtbaarheid uit iets anders dan uit onmagt voortsproot; dat men den constitutionelen regeringsvorm niet had verloochend uit onvatbaarheid voor denzelven, uit onkunde aan deszelfs vereischten en regelen. Men had nu met geen koning, met geene regering meer te doen, die den constitutionelen geest miskende, en vaderlijke voogdij stellen wilde in de plaats van nationale medewerking. Men had thans een koning voor, met vrijzinnige bedoelingen, niet jaloersch van zijne magt, en die dezelve gaarne door nationale kracht zou gesteund zien. Men had eene verbrokkelde, verstrooide regering voor, zonder stelsel, zonder wil, zonder kracht, die leefde bij den dag, en opgehouden hebben zou te leven, zoodra de Kamer het slechts gewild had. De oude ministers kleefden nog aan hunne portefeuilles; eene geringe schudding ware voldoende geweest om ze er af te doen vallen. Doch de Kamer liet de oude ministers aan hunne portefeuilles kleven, gelijk de vaderlijke tuinman de slakken aan de bladers zitten laat; als er slakken zijn, zegt hij, moeten er zeker slakken wezen, al begrijp ik er het nut niet van; en hij wandelt geloovig voorbij. Ach, denkt hij, mij doet die slak geen kwaad, en iedereen moet leven. Eveneens denkt de Kamer: och, laat die minister daar maar zitten, ik heb er hem nu al zoo lang gezien: daarbij heb ik hem zoo dikwijls bedankt wegens hetgeen hij voor mij of mijnen broeder deed, voor mijnen zoon of mijnen neef, dat ik nu slecht kan aandringen op zijne verwijdering, in zijn ouden dag; laat hij daar nog maar wat zitten.

En dan dacht de koning: ja, ik voor mij geloof ook dat de bewuste ministers, zoo het ooit vlinders waren, reeds lang rupsen geworden zijn; maar ik wil liever de vraag niet beslechten; als het waarlijk rupsen zijn, zal de Kamer het mij wel zeggen; daartoe heeft men immers eene Kamer begeerd? *Die* moet het volk vertegenwoordigen, met mijne Eerste Kamer namelijk, te zamen, alle twee om het ijverigst; die Staten-Generaal vertegenwoordigen toch, luidens de grondwet, het geheele Nederlandsche volk. Willen die vertegenwoordigers van het geheele Nederlandsche volk de oude heeren op hunne portefeuille laten sterven, of wachten totdat zij er zelf afvallen, ik heb er vrede mede. Ik wil het goede volk niet krenken in zijne bekende gezetheid tot behoud van oude instellingen en oude ministers.

Intusschen verzaakt de Kamer hare oude bescheidenheid niet alleen ten dezen aanzien niet; maar ook in andere opzigten bleef zij passief als naar gewoonte. Nergens nam zij het initiatief toe. Van de voorgelegde ontwerpen handelde zij eenige af en liet de overige rusten, om weder een paar maanden naar huis te gaan. Van de begrooting, die, volgens de grondwet, een jaar vooraf *moet* worden overgelegd, werd niet gesproken. Met januari 1841 moet er een nieuw budjet ingaan, en dat budjet is nog niet voorgesteld. Echter zwoeren men de grondwet te zullen handhaven en niet te zullen gedoogen dat er bij eenige gelegenheid of onder eenig voorwendsel, *hoe ook genaamd*, van afgeweken wierd.

Een dier naar snuifdoozen en ringen hunkerende muzenzonen heeft medegedeeld waar men de Geregtigheid zal kunnen terugvinden, als zij ooit de aarde verlaat; — zou niemand der duizend en een sollicitanten voor de rekenkamer de harten der edelmogende heeren willen voorstellen als de laatste tempels voor de Heiligheid van den Eed?

Zelfs die leden, welke men gewoon is onder de oppositie te tellen, wat deden zij, nu hun de gelegenheid aangeboden was om te toonen dat zij meer konden doen dan hier en daar aanmerkingen maken? Wat stelsel zag men hen huldigen en voorstaan, welk doel bejagen? Wat deden zij voor het algemeen belang?

Hunne roeping had schoon kunnen wezen; in hunne handen bleef zij geheel onbeduidend. In plaats van den nieuwen, welwillenden koning op zijde te treden, voor te lichten omtrent de algemeene belangen van den staat; in plaats van zich aan te sluiten, zich te verstaan over een doel en de daartoe strekkende maatregelen; in plaats van een initiatief te nemen, hetwelk door de Kamer moest worden genomen, toen de koning, het niet nemende, toonde het van haar te wachten; in plaats van dat alles — bleven zij aan den ministeriëlen leiband loopen, bepaalden zich bij hetgeen de ministers hun wel voorleggen wilden en beschouwden eenige aanmerkingen dien aangaande als het *non plus ultra* hunner taak!

Of niemand besefte, dat, als men volksvertegenwoordiger is, er iets anders te doen valt tegenover een ministerieël Chaos, als het onze, dan zich met wetsontwerpen te laten opproppen?

Et preterea censeo Carthaginem esse delendam; zeide dan ten minste CATO bij elke gelegenheid. In onze Kamer vond men niemand om eene enkele keer te zeggen: en daarenboven vind ik dat wij andere ministers moeten hebben.

Niemand scheen te bevroeden, dat er *in de eerste plaats* moet worden *geregeerd;* en dat er zonder eenheid, zonder stelsel, zonder doel, geene regering mogelijk is.

Buitenlandsche berigten.

ENGELAND.

Londen, 29 mei. Men heeft heden berigten uit New-York tot 3 dezer ontvangen. Men verwachtte dienzelfden avond de aankomst van den heer *Macleod* te New-York alvorens voor den jury te regt te staan. De aandeelen in de bank der Vereenigde Staten stonden dien dag 17. De Halifax-brievenmaal met de New-Yorksche brieven tot 14 dezer wordt aanstaanden maandag hier verwacht, en men hoopt daarmede den uitslag van het regtsgeding te vernemen.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 mei. Gisteren heeft het hof der Pairs uitspraak gedaan in de zaak van *Darmès*, en dezen beschuldigde tot de straf des doods veroordeeld. *Considère* is vrijgesproken van de tegen hem ingebragte beschuldiging, en *Duclos* zal voor den bevoegden regter worden vervolgd, ter zake van mindere misdrijven, waaraan hij zich, zoo als uit de instructie der zaak gebleken is, heeft schuldig gemaakt. Dien ten gevolge is *Considère* onmiddellijk in vrijheid gesteld, en zal aan *Darmès* waarschijnlijk maandag morgen de doodstraf worden voltrokken, indien de koning hem geene gratie verleent.

— De dagbladen der oppositie meenen het er voor te moeten houden, dat het bestuur in het onzekere is, hoedanig hetzelve moet handelen in de zaak van de zes in beslag genomene dagbladen der hoofdstad. Volgens genoemde dagbladen, kan uit het voorgevallene een proces ontstaan, waarbij, ter zake van den bekenden aanslag te Grenoble, thans geheel vergetene gebeurtenissen zullen moeten worden opgehaald, bij welke door het tegenwoordige bewind zeer begunstigde personen eene schandelijke rol hebben gespeeld, en kan een en ander aanleiding geven, tot het aan den dag brengen van onderscheidene omstandigheden en daadzaken, welke tot op dit oogenblik in het duistere zijn gebleven.

— Men meldt uit Madrid van den 23sten, dat in de Kamer der Gedeputeerden onderscheidene leden zich vereenigen tot het bieden van eenen heftigen tegenstand tegen het onlangs benoemde kabinet, en het den heer *Gonzalez* moeijelijk zal vallen, aan het hoofd van hetzelve, zoo als het thans is zamengesteld, te kunnen blijven.

Onder andere benoemingen melden ook de Spaansche dagbladen, dat de bekende *van Halen* tot maarschalk des rijks is bevorderd.

— Het dagblad *la Presse*, hetwelk voor eenige dagen gezegd had dat het laatste protocol betrekkelijk de Oostersche kwestie op het punt was van onderteekend te worden, meldt thans, in strijd met het berigt van een ander dagblad, dat het ministerie de expeditie van het traktaat niet heeft ontvangen en dat de onderteekening van dit protocol, hetwelk men zeide reeds door den heer *de Bourqueney* geparafeerd te zijn, is uitgesteld.

De *Presse* verklaart de reden van dat uitstel niet, maar de laatst uit het Oosten ontvangen tijdingen doen gelooven, dat ten gevolge der in Bulgarye en op Candia ontstane onlusten, nieuwe verwikkelingen zijn opgekomen. Men ziet zelfs uit brieven van Malta, dat de admiraal *Stopford*, die zich tot zijn vertrek naar Engeland gereed maakte, bevel heeft ontvangen om provisioneel in den Levant te blijven. Lord *Ponsonby* en de heer *de Pontois* hebben almede de reis uitgesteld, welke zij, ten gevolge van bekomen verlof van hunne gouvernementen, naar Europa wilden ondernemen.

— Brieven uit Londen spreken daarenboven van nieuwe moeijelijkheden, welke onder de gevolmagtigden zijn ontstaan, ten gevolge der maatregelen, die door Engeland raadzaam worden geoordeeld om in Syrië de rust te herstellen, zoodat de onderteekening van het Londensche traktaat zeer wel onbepaald kunnen worden uitgesteld. Daarbij komt, dat onze Kamer van afgevaardigden, die hare parlementaire werkzaamheden heeft voleindigd, weldra officieel zal worden gesloten, weshalve het niet onmogelijk ware, dat lord *Palmerston* van deze omstandigheid gebruik maakte, tot het berokkenen aan Frankrijk van eenige nieuwe moeijelijkheid. Het Britsche ministerie heeft hoognoodig eenige afleiding aan de gemoederen te geven, ten einde de kracht van de oppositie der conservative partij te breken. Om dit

te doen zoude het zich moeten haasten, want de Tories schijnen niet voornemens hetzelve met rust te laten; het zoude welligt binnen veertien dagen tijds kunnen vallen.

— De Spaansche gezant te Londen, generaal *Alava*, is te Parijs gearriveerd. Naar men zegt heeft hij van het Spaansche gouvernement den last ontvangen om de voor eenigen tijd afgebroken financiële onderhandelingen te hervatten, ten einde van de voornaamste Parijsche bankiershuizen eene geldleening te verkrijgen. Alle door de Spaansche onderhandelaars te Londen aangewende pogingen tot het sluiten eener leening zijn vruchteloos geweest.

— » Nooit zagen wij — zegt de *Revue de Paris* — een crimineel proces voor het hof van pairs minder belangstelling en nieuwsgierigheid wekken dan de zaak van *Darmès*. Het misdrijf is zoo blijkbaar, de hartstogten die den moordenaar het wapen in de hand gaven, zijn zoo laag, de voorgewende theoriën die zijn verstand op het dwaalspoor konden leiden, zijn zoo stuitend, dat niets in zoodanige debatten aandoeningen kunnen wekken, die dezelve min of meer verheffen. Men ondervindt eene soort van verstomming tegenover zulk eene verblinding; men vraagt zich met ontzetting of voor sommige wezens de zedelijke wetten niet bestaan? — De procureur-generaal, de heer *Franck Carré*, heeft in deze droevige zaak ernstige en welsprekende woorden doen hooren; hij heeft de hartstogten en de ontwerpen der uiterste partijen met eene strenge energie geschetst. In zoodanige omstandigheden zeker brengt het regt en de verpligting van het publiek ministerie mede zulke afzigtige en diepe wonden aan te wijzen, die onze maatschappij ondermijnen."

BELGIE.

Brussel, 30 mei. De koning is donderdag van het kasteel der Ardennes op Laeken teruggekomen, en den dag daarop is de hertogin *van Kent*, benevens de prins en prinses *van Leiningen*, uit Engeland op genoemd kasteel gearriveerd, en met veel eerbewijzingen ontvangen.

— Eerlang zal hier ter stede een regtsgeding worden gevoerd, hetwelk nog al eenig opzien schijnt te baren. Zekere *Michiels*, welke des nachts bezig was, om, zonder verlof, in de Kleine Senne, ter zijde van het kasteel van Laeken, te visschen, is, in dat bedrijf, door een der wachthebbende officieren gezien, en, op diens last, door eene patrouilje doodgeschoten. — De genoemde officier is deswege voor eenen krijgsraad ter verantwoording geroepen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 31 mei. Z. Exc. de minister van financiën heeft, ter wegneming van den daaromtrent gerezen twijfel, ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat, overeenkomstig de wet van 28 Nivôse, XIIIde jaar, alle geregtelijke, administrative en vrijwillige consignatie van gelden voortdurend op den tot dusverre gebruikelijken voet kan geschieden, en dat alle agenten van de domeinen, mitsgaders de hypotheek-bewaarders, op welker kantoren tot hiertoe zoodanige consignatiën plaats vonden, bij voortduur gemagtigd zijn tot het in ontvang nemen dier gelden.

— Zoo men verneemt, heeft Z. M. dezer dagen bij de rustende schutterijen benoemd: den heer *W. Meer* tot 2den luitenant bij het 1ste bataljon, en *D. van Schuppen* tot 2den luitenant bij het 2de bataljon, in de provincie Utrecht; en jhr. *F. J. Lyklama à Nyeholt* tot kapitein bij het 3de bataljon, 1ste afdeeling, in de provincie Vriesland.

Leiden, 1 junij. Door den directeur van het museum van oudheden, is bekend gemaakt, dat de zalen n°. X en XI, inhoudende de Grieksche en Romeinsche beelden, basreliefs, fragmenten van bouwkunst, ingelegde vloeren (mosaïken) en opschriften, te beginnen met woensdag 2 junij en vervolgens, onder dezelfde bepalingen als de vroeger reeds geopende zalen van het museum, ter algemeene bezigtiging opengesteld worden. De beredeneerde catalogus der Egyptische monumenten door den directeur, en die der Germaansche en Noordsche monumenten door den conservator bewerkt, zijn bij den custos reeds verkrijgbaar gesteld.

Helder, 31 mei. Z. K. H. de prins *van Joinville* is gisteren avond van zijne reis door een gedeelte van ons vaderland hier teruggekomen, vergezeld door de heeren ambassadeur van Frankrijk, staatsraad gouverneur der provincie, provincialen commandant, consul-generaal van Frankrijk, schout-bij-nacht *de Man*, luitenant ter zee *Didel*, enz. Aan het gebouw der maritime directie, en wel aan het verblijf van den heer onderdirecteur, afgestapt zijnde, is Z. K. H. begroet door de plaatselijke maritime, civile en militaire overheden. Na met zijne gewone minzaamheid afscheid te hebben genomen van de hem omringende autoriteiten, heeft Z. K. H. zich terstond aan boord van het ter reede liggende Fransche fregat *la Belle Poule* begeven, bij welke gelegenheid op nieuw aan den prins de verschuldigde eerbewijzen zijn betoond. — Naar men verneemt, zal len het fregat en de brik *le Cassard* morgen de reis naar Terreneuve voortzetten.

Leeuwarden, 31 mei. Bij vonnis van onze arrondissements-regtbank, gewezen den 9den december 1840, werd de heer *Hendrik Broersma*, bankhouder in de stads-bank van leening alhier, veroordeeld tot eene geldboete van tien Nederlandsche gulden en in de kosten, ter zake hij, op den 18den november 1840, en dus na verloop van den termijn, voor den herijk vastgesteld, in de beleeningsplaats of het kantoor van de bank van leening heeft voorhanden gehad een onherijkt koperen sluitgewigt van een Nederlandsch pond, mitsgaders twee onherijkte ijzeren gewigten en eene onherijkte lengtemaat (Nederlandsche el). Van dit vonnis werd door den bankhouder geappelleerd.

Het provinciaal geregtshof van Vriesland vernietigde, bij arrest van 9 februarij ll., het ingestelde appel en bevestigde het vonnis der arrondissements-regtbank, op grond der toepasselijkheid van art. 1 en 2 van het koninklijk besluit van 30 maart 1827 op het beheer der bank van leening te Leeuwarden, door den eersten regter alzoo wel en te regte uitgelegd, en van de bepalingen voorgeschreven in het reglement van 10 maart 1834, goedgekeurd bij Zijner Majesteits besluit van den 19den april 1834, n°. 27. — Van dit arrest voorzag zich de veroordeelde in cassatie.

Bij arrest van den Hoogen Raad, van 11 mei 1841, werd 's hofs arrest, waarbij het vonnis der arrondissements-regtbank was bekrachtigd, met dat vonnis vernietigd, en verklaard, dat het feit, door den requirant begaan, noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding oplevert, hem ontslaande van alle vervolging te dier zake en condemnerende den staat in de kosten, op grond der verkeerde toepassing van artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van den 30sten maart 1827, mitsgaders van artikel 1 der wet van den 6den maart 1818. De boekhouder van de bank van leening werd verklaard niet gerangschikt te kunnen worden onder de kooplieden, winkeliers, fabrikeurs, handwerk- of neringdoende lieden, en de beleeningsplaats of het kantoor van de bank van leening niet te zijn een winkel, open-, magazijn-, verkoop- of werkplaats of uitstalling, alwaar geen onherijkte maten en gewigten, na verloop van den voor de herijking gestelden termijn mogen worden gevonden, terwijl bij het reglement voor de bank van leening aan den requirant de verpligting niet was opgelegd, om gebruik te moeten maken van de nieuwe maten en gewigten.

Grave, 31 mei. Binnen kort wordt de koning alhier verwacht. Het algemeen gevoelen is, dat Z. M. deze vesting zal bezoeken op hoogstdeszelfs reis naar Limburg. Reeds sinds eenige weken is er eene eerewacht te paard opgerigt, welke bestaat uit de heeren: Mr. *W. A. H. van Tuerenhout*, kommandant; *J. H. K. van Roer*, onder-kommandant; *P. J. de Bruyn*, *C. G. van Dieren*, *J. R. Friesen*, *W. Hanssen*, *C. G. Linsen*, *J. van Mil*, *K. Prinsen*, *M. P. van Roer*, *L. J. Sandvoort*, *G. J. Strengers*, *L. J. van de Wiggelaar* en *J. Witz*.

— Dezer dagen heeft de heer *Hermus*, officier van gezondheid der 2de klasse, van wien reeds vroeger wegens zijne gelukkige operatiën tegen het scheelzien is melding gemaakt, ook de operatie tegen het stamelen, met dadelijk daarop gevolgde verbetering in het spreken, volvoerd.

Arnhem, 1 junij. Als leden voor de provinciale staten, namens deze stad, moesten dit jaar aftreden de heeren: *D. W. G. J. H.*, baron *Brantsen van de Zyp*, Mr. *J. J. van Hasselt* en *J. A. Troost*. In de heden gehouden raadsvergadering is men overgegaan tot de voorziening in die vacatures. Bij de *eerste* stemming voor den heer *Brantsen* verkreeg deze 6 stemmen, de heer Mr. *J. M. de Kempenaer* 5, en de heer *R. M. Dullert* 1 stem. Er bestond alzoo geene volstrekte meerderheid van stemmen, en ging men dus over tot eene *tweede* stemming, waarbij de heer *Brantsen* wederom 6 stemmen en de heer *de Kempenaer* 5 stemmen op zich vereenigde, terwijl één stembriefje oningevuld was en de heer *Brantsen* dus herkozen is, gelijk ook de heer *van Hasselt*, die bij de eerste stemming dadelijk 9 stemmen verwierf, terwijl de heer *de Kempenaer* er slechts 2 en de heer *L. J. Böthlingk* 1 verkreeg. Bij de herkiezing voor de vacature van den heer *Troost* hadden wederom *twee* stemmingen plaats; bij de eerste stemming verkreeg de aftredende heer 5, de heer *de Kempenaer* 6 en de heer *Dullert* 1 stem: dus wederom geen volstrekte meerderheid. Bij de herstemming voor deze vacature werd de heer *de Kempenaer* met 6 stemmen benoemd, terwijl de heer *Troost* 5 stemmen verkreeg en er een stembiljet in blanco was.

Mengelwerk.

De Duitsche landverhuizing.

(*Slot van n°. 105.*)

Van eene verhuizing naar de Hollandsche bezittingen behoeven wij niet te spreken, daar het Hollandsche kolonisatie-stelsel en bestuur te bekend zijn, dan dat het eenen Duitscher zou invallen zich in deszelfs bezittingen te vestigen, indien hij niet waanzinnig of met geweld daarheen gevoerd of verkocht is. — Tegenwoordig komen er uitnoodigingen tot landverhuizing uit Coahuila en Texas in de Grants, die nu onder den naam van Galveston-baai en Texas-land-kompagnie vereenigd zijn. Zij bevatten eene groote uitgestrektheid lands, grenzen aan Louisiana, Galveston-baai en de golf van Mexico; hebben veel water en bosch, heerlijke weiden, groote vruchtbaarheid, liberale wetten en tamelijk goede inrigtingen in Anahuac voor de nieuw aangekomenen. Reeds voor eenigen tijd wierf voor Texas de Noord-Amerikaansche consul te Bremen, JOSHUA DODGE, die door zijne reizen in Duitschland ter aanknooping van nieuwe handelsbetrekkingen bekend is.

Merkwaardig was de aanvang der Duitsche kolonie van den baron VON RACKNITZ, aan de rivier Nueces, in den Mexikaanschen staat Tamaulipas, digt bij het grootendeels door Duitschers bewoonde Tampico, door klimaat en grond bovenmate begunstigd, alsmede door de nabijheid der rijke handelsteden San Antonio, Matamoros, Santa Anna, Veracruz en den grooten Westindischen archipel, en het slechts vier dagreizen verwijderde New-Orleans. Slechts door de herhaalde oorlogen werden de doelmatige pogingen van den gevolmagtigde HANS WILDER, handels- en marine-agent te Koppenhagen, verijdeld. Ook voor Huatuasco in Veracruz, werd door eenen Bremer, F. W. GRÜNDLER, geworven, en voor Maracai in Venezuela werden Duitschers verlangd, met vrijstelling van de krijgsdienst en vijftien jaren van belastingen, met keuze van land, en ligten arbeid, behalve in de suikerplantaadjen; de ligging is bergachtig, weinig wind, in het binnenland veel water dan in de moerassige vlakten en kustplaatsen. Suikerriet, katoen, koffij, kakao, indigo, vanille, sassaparille komen er in overvloed voort. Het is eene zeldzame herinnering hoe reeds vroegtijdig de Duitschers aan de Oronoco heerschten, toen Venezuela door verpanding van KAREL V en PHILIPPUS II onder Augsburg kwam, en onderdaan der Welsers en Fuggers, wier veldoverste ALFINGER ook zijne bijdrage leverde tot de gruwelen der beschaafde Christen-Europeanen tegen de wilden der nieuwe wereld.

De Fransche blokkade in het heerlijke Zuid-Amerika, die den roem der groote natie bezwaarlijk verhoogt, en nu door eenen weinig eervollen vrede is opgeheven, heeft ook aan de landverhuizers slechts oponthoud en hinderpalen aangebragt. Nu komen er op nieuw uitnoodigingen uit de Banda Oriëntal (uit Cisplatina, de republiek van hare hoofdrivier Uruguay, Montevideo) met aanzienlijke voorregten in een schoon klimaat, waar de koren-, groenten- en ooft-teelt bijna zonder moeite gelukt; paarden en rundvee, getemd en ongetemd, bij duizenden tot spotprijs te koop zijn, en nu meer dan ooit metselaars, timmerlieden, wagenmakers, smeden, slotenmakers, kuipers, steenhouwers, ooft-, groenten- en bloemenkweekers, spiegel- en glaswerkers, fortepianomakers, en tapijtwerkers zeer gezocht zijn. De Hanseatische consuls FORSQUIST en RODEWALD besteden de ijverigste zorgen aan alle nieuwe aankomelingen. De behoefte aan bekwame handwerkers is groot, en iemand die zijn vak volkomen verstaat kan op een dagloon van omstreeks vijf gulden rekenen; daarentegen is echter de prijs van vele noodzakelijke levensbehoeften ook zeer hoog.

Maar wanneer er dan van den voortgang der beschaving, van den ruil der heerlijkste voortbrengselen der verschillende werelddeelen, van eene nieuwe opwekking der industrie en des handels sprake is, — zal dan altijd, slechts Amerika het doel zijn, en er volstrekt geen voordeel getrokken worden, om de oude schuld en zonden van de twee eeuwen der kruistogten te vergoeden, wier gewigtigste uitkomsten geheel verloren gingen, dewijl zij dat wereldhistorische: *romanus, ubi vincit, ibi habitat*, (1)

(1) Waar de Romein overwint, daar vestigt hij zijne woonplaats.

volstrekt niet begrepen of begrijpen wilden? Zal er volstrekt geen voordeel worden getrokken van den snellen togt tegen Syrië, en van de terugvoering dier beide gewigtigste provinciën, Syrië en Egypte, onder de heerschappij der Porte? Zou Europa, dat wegens de julidagen, wegens België, Polen, Italië, wegens Griekenland, Servië of de vorstendommen in geenen oorlog geraakte, alleenlijk daarom plotseling in vlam staan, opdat de onwettigste tirannij van den oproerigen pacha voor eene nog onwettiger regeringloosheid onder den onmagtigen sultan wijke? opdat slechts Engelands handel, industrie en scheepvaart voortaan uitsluitend mogen oogsten waar toch ook anderen gezaaid hebben? opdat de wieg, de martelaarsheuvel, het graf des Verlossers voortaan door woeste onmenschen geschandvlekt, en de heiligste herinneringen der christelijke wereld door die barbaren in stof en slijk worden getreden? Zouden de magten, die het schoone Griekenland weder te voorschijn riepen, zouden zij vergeten, dat zijn bestaan en bloei zonder Candia bijna eene onmogelijkheid, niets dan een gruwzame hoon is? — Het gewigt van het tegenwoordige oogenblik is groot voor eeuwen! — Dit Europisch dagblad (*Allgemeine Zeitung*), heeft reeds vroeger duidelijk de voordeelen van den handel in het Oosten, en van den vrijen Donau aangetoond. Ook over het mercantile gewigt van Syrië voor den Duitschen uitvoer waren belangrijke opmerkingen te maken. Hoe weinig de Turksche regering en bevolking hunne eigene belangen begrijpen, en hoezeer de regten der christenen in hunne handen beveiligd en geëerd zijn, daaromtrent stemmen alle, ook de anders geheel tegenovergestelde berigten overeen, zelfs diegenen die in Russischen zin meenen, dat de lange agonie der Porte door geene, en het minst door de Egyptische magt, die toch eenmaal tegen de arme Grieken zoo welkom was, kan worden staande gehouden of verjongd. Hoe zal het zijn, als dit oogenblik geheel onbenuttigd voorbijgaat, ter vestiging van Europische (niet alleen Engelsche) factorijen en koloniën? Men kan het bijna niet denken.

Maar laat ons van die gewigtige gebeurtenissen, waardoor het al te lang afgezonderde Azië weder midden in het Europesche verkeer geplaatst is, op de nieuwe wereld terugkomen. Het is niet te ontkennen dat het altijd meer of min een groot waagstuk blijft, zich geheel uit bekende en ongewone betrekkingen los te rukken; dat leegloopers en verkwisters ellendig te gronde gaan; dat onvermoeide arbeid nog dringender aan gene zijde van de zee noodig is dan hier, en dat gevolgelijk de regeringen verstandig handelen, als zij waarschuwend en verhinderend tegen de verhuizing-razernij optreden en zorgen, dat geene wanhopige bedelaars, zoo als reeds zoo dikwijls geschied is, met vermeerderde familie weder terugkomen en hunne gemeenten tot last worden. De bepaling voor de gezantschappen en consulaten, zoo als ook aan de besturen van het binnenland is zeer prijzenswaardig, dat de toestemming om het land te mogen verlaten en de reispassen eerst dan mogen worden uitgereikt, wanneer 1°. de verzoeker, door overlegging van het kontrakt of anderzins, genoegzaam aantoont, dat hij van eene bijzondere gelegenheid voor den overtogt verzekerd is, en 2°. dat dit kontrakt met het visa van den consul voorzien is, en eindelijk, dat, in den regel slechts in groote steden landverhuizers-agenten mogen worden aangesteld, ofschoon hierin welligt de localiteit eene uitzondering op den regel behoorde te maken, daar anders, gelijk de ondervinding leert, ijverige joden, zoo als de heer PHILIPSON, gebruik makende van de versnippering van Midden-Duitschland, zich als werwers buiten de grenzen nestelen, en ook wel zulke ellendige Duitsche agenten werkzaam zijn, die in een dorpsdagblad bedreigd worden, wanneer zij de kosten voor hunne pralende annonces niet betalen. — Soliede reeders en scheepsmakelaars lokken de menigte niet uit tot landverhuizing, maar gebruiken alleenlijk hunne schepen voor de vrijwillige verhuizers, die, door overbevolking of bijzondere omstandigheden daartoe gedrongen, van hunne regeringen de toestemming hebben verkregen; en zij vertrouwen verder op de menschlievende zorg, die zich tot de eerste huisvesting en ondersteuning der nieuw aangekomenen, ja zelfs tot de vestiging van Duitsche opvoedings- en school-inrigtingen in het nieuwe Overzeesche vaderland uitstrekt. Voor de voerlieden uit Binnen-Duitschland, die de landverhuizers naar de zeeplaatsen brengen en dan goederen uit Hamburg, Bremen, Luneburg, Hannover, Brunswijk als terugvracht medenemen, moeten de landverhuizers zeer op hunne hoede wezen, daar zij te gereed zijn om voor hunne beschermelingen te onderhandelen, gaarne voor hen het akkoord, verblijf, de voeding, de uitrusting voor de reis, enz. bezorgen, en daarbij de onervaren een duchtig het vel over de ooren halen. Evenmin kan men de pralers vertrouwen, die onmogelijke beloften uitbazuinen, en zich daarbij heel aardig eenen vrachtprijs van tusschen de 50 en 70 gulden open houden, om, tot het laatste oogenblik zich ieder toeval ten nutte makende, den strik naar goedvinden te kunnen toehalen. De prijzen van Rotterdam en Havre schijnen, wel is waar, zeer laag, maar hoe worden de arme Duitschers dikwijls in het voedsel, den proviand, enz. bedrogen. De naam van het rijke huis BARBÉ heeft in dit opzigt eene onzalige beroemdheid. In Bremen wordt de overtogt, de voeding daaronder begrepen, voor 90 dagen, en alles van de beste hoedanigheid, zoowel vleesch als spek, groenten, koffij, thee, versch water geaccordeerd. Gemiddeld bedroeg de prijs van Bremen in het verloopen jaar 1840 per hoofd 60 gulden, behalve het armengeld; dat naar New-York en Philadelphia 6 gulden, en naar Baltimore 4 gulden bedraagt. In New-Orleans behoeven de reeders geen hoofdgeld te betalen. In ieder geval is het best met een vast beding in Bremen aan te komen.

Door de nieuwe geprojecteerde stoombootvaart met de *Archimedes*-schroef tusschen Bremen en New-York, moet de verbinding met Amerika en de Duitsche in en uitvoer onberekenbaar toenemen. Maar ook hiertoe is de meermaals ter sprake gebragte nationale aangelegenheid, om de waterbanen der Wezer en Werra door traktaten vrij te stellen, noodig. Juist deze alleen geheel Duitsche stroom wordt het meest mishandeld, ofschoon ook op de Elbe dikwijls eene soortgelijke barbaarsche verzandings-politiek plaats vindt.

Eene wals van Strauss.

DOCTOR. — *You see her eyes are open.*
GENTLEWOMAN. — *Ay, but their sense is shut.*
SHAKSPEARE, Macbeth.

II.

(*Slot van n°. 105*)

Een jaar verliep; een jaar, rijk aan hoogstbelangrijke gebeurtenissen voor de stad.... De erfprins huwde eene prinses van **, hetwelk aanleiding gaf tot tallooze feesten; de groothertog stelde te dier gelegenheid eene orde voor burgerlijke verdienste in, en bragt daardoor al de raden van het groothertogdom in opschudding. De kapelmeester van het hof, elders hooger bezoldiging vindende, ontsnapte met de *prima donna*, eene zangeres van de groothertogelijke kapel, tot ontzaggelijk schandaal van een ieder. De opper-jagermeester viel in ongenade omdat hij gezegd had dat NAPOLEON een man van genie was, en de freule VAN WOLKENSTEIN maakte eene zeer ernstige ziekte, waarvan de geneesheeren Hunner Koninklijke Hoogheden niets begrepen. Sommigen geloofden dat zij koude gevat had bij het huwelijk van den heer VAN EBERSDORF; want naauwelijks was zij, na de plegtigheid, te huis gekomen, of zij werd overvallen door rillingen, die meer dan drie uur aanhielden, waarop zij zes weken te bed bleef, ten prooi aan eene bijna onafgebroken koorts. Sinds dien tijd leed zij veel; men zeide dat zij eene hartziekte had, en grondde die meening daarop, dat zij bij minste aandoening stuipachtige zenuwtoevallen kreeg, gedurende welke zij de hand aan het hart bragt, als om er de kloppingen van te bedwingen, die in zulke oogenblikken hare borst schenen van een te rijten. De wals vooral werd haar streng verboden, en toen zij op het bal, ter gelegenheid van huwelijk des prinsen gegeven, had willen walsen, was zij in levensgevaar geweest. Sedert vergezelde zij de groothertogin niet meer in het publiek, en zelfs bij kleine ontvangsten vroeg zij verlof om in haar vertrek te blijven, want zij kon geen wals hooren spelen zonder in tranen uit te barsten.

Het was weder St. Sylvester. De heer VAN EBERSDORF en zijne vrouw, eerst sinds drie dagen uit St. Petersburg teruggekeerd, woonden het hofbal bij: een bal, overigens, volkomen gelijkende naar alle die sedert tien jaren ter dier gelegenheid waren gegeven. OTTILIA welke zich ongestelder dan gewoonlijk bevond, hield het bed, en doen de groothertogin, alvorens zich naar de ontvangstzalen te begeven, de beminde zieke nog eens omhelzen en haar goede nacht zeggen wilde, vond zij OTTILIA in zoo diepen slaap, dat zij zich verwijderde zonder haar te wekken.

Eene zeer levendige wals was juist begonnen. De heer VAN EBERSDORF, opgehouden in het kleine cercle des hof, wachtte, om zijne danseres te gaan afhalen, tot dat de groothertog, die hem onderhield over eene monster-jagt op konijnen, welke hij organiseren wilde, zou hebben geëindigd. Eensklaps ontwaarde men eene algemeene beweging: de walsen hielden op, de muziek zweeg, mannen en vrouwen schaarden zich in groepen en begonnen stil te spreken. Eene vrouw in het wit gekleed kwam dwars door de gallerij, en allen die zich in haren weg bevonden plaats doende maken, ging regt op EBERSDORF af, die, haar ziende, terugdeinsde als voor een spook.

— FREDERIK, kom walsen, zeide zij, met eene stem waarvan de betooverende zachtheid niet te beschrijven zijn zou; deze keer zult gij met mij walsen.

— OTTILIA! ..

Meer kon hij, ten prooi aan de geweldigste ontroering niet uitbrengen.

— Om Gods wil, mijnheer de graaf, zeide de geneesheer der groothertogin, die de freule VAN WOLKENSTEIN oplettend gadesloeg, spreek haar niet tegen, doe wat zij wil, en vooral wek haar niet. *Zij slaapt*; eene plotselinge wekking zou haar kunnen dooden. FREDERIK meende te verzwijnen toen hij dit verschijnsel zag hetwelk zich hem vertoonde als eene droevige en ijdele betreuring van het gebeurde. Dit heerlijke schepsel, verwelkt door de ziekte, geknakt door het lijden: die groote blaauwe oogen, wier starre blik op een onzigtbaar voorwerp gehecht scheen; dit koninklijk voorhoofd, waarover de doodsengel reeds de schaduw zijner vlerk scheen te hebben verspreid; die trotsche OTTILIA, die, wit, bleek en levenloos als een schoon marmer beeld, alzoo in hare slaap het veld hare oude veroveringen kwam bezoeken, — dit alles scheen hem een droom, eene begoocheling, iets te afschuwelijks om waar te wezen. Hij trilde van ontzetting toen hij den druk dier ijskoude hand voelde, die de zijne greep.

— Kom dan, herhaalde OTTILIA; waarom toeft gij?

— Werktuigelijk volgde EBERSDORF haar, en de wals begon weder. Luchtig als de geurige stof eener bloem, nevelig als eene schim uit de woning der zielen ontsnapt, zweefde zij meer dan zij danste, en niemand hoorde haren tred.

Toen de wals ten einde was, zeide zij:

— Het is hier te warm, laat ons lucht scheppen; en zij leidde den graaf naar het groote venster der gallerij. Zij opende het, en trad op een balcon, vanwaar men het uitzigt op de tuinen van het slot had.

De aarde rustte onder de maagdelijken mantel der sneeuw, waarvan eene koude wintermaan de stille pracht met blaauwachtige tinten schakeerde. Alles zweeg, zelfs de wind, ingeslapen in de ontbladerde takken der boomen; op de aarde en in de lucht, had de melancolie der natuur geene enkele stem.

— Hoe alles rondom stil is! zeide OTTILIA zich op een steenen bank zettende en EBERSDORF naast haar doende zitten. Ziet gij de wilgen gins, aan den rand des vijvers? Hoort gij OPHELIA en DESDEMONA die weenen? Ik ook heb geweend, heden een jaar geleden. Ach! FREDERIK, ik heb veel geleden; maar men moet lijden om het geluk te erlangen dat ik thans geniet. Wat verheven iets is het geluk! In mijne smart vloekte ik God, ik geloofde niet aan hem; sinds ik gelukkig ben, vervult hij mijne ziel als een stroom van licht en vuur. Heilige godsdienst der liefde! ik kniel voor u neder. Ik hoor de hemelsche kooren der sterren, ik zie de poorten van het hemelsche leven opengaan; het geluk omringt mij, omhult mij als een vlammenkleed! FREDERIK, mijn geliefde, leg uwe hand op mijn hart. Voelt gij het dat hart, 't welk men zoo ziek noemde? Het joeg naar u, maar gij waart te ver. Thans, nu ik u daar voel, is het kalm.

— Erbarmelijke dwaas die ik was! riep EBERSDORF uit, in de hevigheid zijner wanhoop de vermaningen des geneesheers vergetende. Alles is nu gedaan. O mijn geluk, mijne toekomst, mijn leven! verloren, voor eeuwig verloren! oh! die trotschheid!

— De trotschheid, hernam OTTILIA langzaam, door haar is het dat ik zoo veel heb geleden. De trotschheid, en dan de jaloersheid. Maar ook, waarom danstet gij met de FRANKENTHAL? waarom spraakt gij zoo veel met haar? de jaloersheid verslond mij, en gij zaagt het niet; mijn hart barstte, en gij vermoeddet het niet. Waar zijn de rozen die gij mij gaaft? Mij dunkt ik ruik haren geur; en die kus, welken ik u weigerde! Ach, FREDERIK, wist gij alles wat ik ondervond! Zeg, gij beminde haar niet, haar? Antwoord mij, FREDERIK, hebt gij haar bemind?

— Nooit! zeide de graaf met eene doffe stem door ontroering verstikt.

— En mij, hebt gij mij steeds bemind?

— Meer dan mijn leven, antwoordde hij, zijn gelaat in zijnen doek verbergende.

— Wat toekomst van geluk en liefde opent zich voor ons! vervolgde OTTILIA, terwijl zij haar hoofd zacht op den schouder des graven nederlegde; wij zullen het leven eindigen de een op den anderen gesteund. Mijn God, ik ben te gelukkig...

Zij hield op met spreken; hare lippen bewogen zich nog, maar geen geluid kwam meer uit haar mond. Zij scheen ingesluimerd, zonder dat echter hare oogen waren gesloten. Eensklaps hoorde zij de eerste noten eener wals. OTTILIA stond op, als door een veer gedreven.

— Hoort gij ze, FREDERIK, de wals van middernacht? Dezelfde als een jaar geleden, de *Gabrielle*, mijne geliefkoosde wals! Voortaan zult gij ze met mij dansen, altijd met mij. En zij keerde in de danszaal terug, leunende op 's graven arm.

Met een sprong was zij door de dubbele rij der walsen, en begon weder te dansen, maar met eene soort van woede, zonder een oogenblik op te houden; zij draaide, als door een wervelwind medegesleept. — Sneller! herhaalde zij ieder oogenblik; sneller! — En de muziek speelde zich zoodanig, dat FREDERIK haar naauwelijks in die teugellooze wals kon volgen. Middernacht sloeg. Ademloos, uitgeput, magteloos, zonk zij bijna in zijn arm.

— Die kus... dien ik u weigerde... dien kus... neem hem, zeide zij, met eene stem, door hijgende ademtogten afgebroken.

— OTTILIA, mijn leven! mijne eenige geliefde! riep FREDERIK buiten zich zelven; en, terwijl hij haar harts togtelijk aan het hart klemde, drukte hij zijne lippen op de hare. Een schelle, verschrikkelijke gil deed zich hooren. OTTILIA gleed uit 's graven armen en viel aan zijne voeten neder, ten prooi aan vreesselijke stuiptrekkingen.

Alle donders! mijnheer de graaf, gij hebt haar gewekt, schreeuwde de groothertog.

— Het gevaar is voorbij, zeide de geneesheer, haar zal geen mensch meer wekken.

ARTHUR DUDLEY.

HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

STAAT, aanwijzende het aantal reizigers, benevens de opbrengsten, gedurende de maand mei 1841.

VERTREK VAN	Getal Reizigers.	Opbrengsten van Reizigers en Goederen.
Amsterdam . . .	19693	*f* 9194.25
Haarlem	18744	» 8816.15
Totaal	38437	*f* 18010.40
Bedrag der vorige opgave	56078	» 27257.55
Totaal-Generaal . .	94515	*f* 45267.95

DRUKFOUT.

In het vorig nommer, 10de kolom, staat: » die *puik* der walsen," moet lezen: die *parel*.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van een iegelijk, zulks aangaande, dat, uithoofde van het verblijf van Z. M. den koning, op vrijdag den 4den dezer maand, de markt zal gehouden worden op het Koningsplein, bij de manége, en onder de boomen op den binnen-singel in de rigting van de Velperbarrière; terwijl de botermarkt onder de boomen bij de groote kerk zal blijven gehouden worden, en de koornmarkt en de St. Jansplaats voor de aldaar gewoonlijk aangevoerd wordende producten zullen bestemd blijven.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 1sten junij 1841.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen ter kennis van de ingezetenen, dat de komst van Z. M. den koning op donderdag avond den 3den dezer bepaald blijft; dat Z. M. tot aan den 5den junij in deze stad zal verblijven; dat Hoogstdeszelfs intrede door de Rijn-barrière zal plaats hebben en de stoet door de Rijnstraat, Vijzel-, Ketel- en Koningstraten over de markt naar Zr. Ms. paleis zal geleid worden.

Deze heugelijke, maar ook zeer vereerende overkomst tot onze stad wordt gewis door een iegelijk op hoogen prijs gesteld; dezelve legt het gelukkige kenmerk der koninklijke welwillendheid jegens de hoofdstad van Gelderland aan den dag.

Burgemeester en Wethouderen, wel verre de regtmatige vreugde der ingezetenen te willen beperken, zouden hunne gevoelens miskennen, wanneer zij hen tot orde en tot eerbied, den koning verschuldigd, vermaanden en hen waarschuwende voor oogen stellen, gedurende Zr. Ms. verblijf in deze stad, die vreugde niet door het afschieten van vuurwapenen, voetzoekers, of andere dergelijke vuurwerken aan den dag te leggen; handelingen, die onbetamelijk en in strijd zouden zijn met de goede orde en waartegen door de politie, in overeenstemming met de bestaande wetten, een gestreng gezag zou moeten worden uitgeoefend.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 2den juni 1841.

Advertentiën.

Heden overleed, na eene kortstondige ziekte, de Heer *JAN DE RIDDER*, in leven *Rentmeester van Amerongen en Middachten*, in den ouderdom van ruim zeven en zeventig jaren, diep betreurd door zijne betrekkingen en vele vrienden.

AMERONGEN, den 27sten Mei 1841.

F. DE RIDDER, Jz.
Executeur Testamentair.

Onze jongste lieveling, *ANNA GEERTRUID OCTAVIA*, werd ons heden, in den kinderlijken leeftijd van ruim drie jaren, door den dood ontrukt.

ARNHEM, den 30sten Mei 1841.

NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL.
J. W. VAN ROSENTHAL.
GEB. VAN ECK VAN OVERBEEK.

De Notaris *NIJHOFF* adverteert, dat het *LANDGOED HARTESTEIN*, den 1sten dezer, is ingezet, en, met de hoogen, gebragt, tot de navolgende prijzen:

De Perceelen 1, 2 en 3, in Massa	*f*	9225.
Het 4de Perceel	»	800.
» 5de »	»	200.
» 6de »	»	2900.
» 7de »	»	1903.
» 8ste »	»	650.
» 9de »	»	450.
» 10de »	»	400.
De generale Massa	»	18028.

De FINALE TOESLAG blijft bepaald, in *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, op Dingsdag den 8sten dezer, des avonds ten 6 uur.

Verhoogingen worden inmiddels aangenomen bij genoemden Notaris *NIJHOFF*, bij wien tevens alle informatiën te bekomen zijn.

† † † Op Maandag den 14den Junij e. k. en volgende dagen, zal te *Arnhem*, op het St. Walburgsplein, in het huis Wijk F. N°. 284, door den Boekhandelaar *NIJHOFF*, publiek aan de meestbiedenden verkocht worden:

Eene uitmuntende verzameling welgeconditioneerde BOEKEN, onder welke zeldzame en belangrijke schriften over GESCHIEDENIS en OUDHEDEN, en voorts de meest gezochte werken in alle vakken van wetenschap voorkomen: alsmede belangrijke MANUSCRIPTEN, over Geschiedkunde en onderwerpen van landelijk, gewestelijk en plaatselijk beheer. Gevolgd door eene uitgelezene verzameling van geheel nieuwe Engelsche en andere PLAAT- en PRACHTWERKEN; voorts LOSSE PLATEN van de beroemdste Meesters; ATLASSEN, LANDKAARTEN, een TELESKOOP en andere Liefhebberijen, grootendeels nagelaten door Wijlen den Welgeboren Heer Mr. *F. W. L. VAN ECK*, in leven Secretaris der Stad *Arnhem*. — De CATALOGUS is, op vrachtvrije aanvraag, alom te bekomen.

VERKOOP VAN VAST GOED.

In het Logement *de Keizerskroon*, te *Zutphen*, zal, op Dingsdag den 8sten Junij 1841, des namiddags om drie uur, in het openbaar ingezet, en 14 dagen later, zijnde Dingsdag den 22sten dier maand, ter zelfde plaatse en ure, finaal verkocht worden:

Het aanzienlijk BOERENERVE, *de Sloese* genaamd, gelegen in den *Kring van Dorth*, met de GRONDEN onder *Harfsen*, Gemeente *Gorssel* en *Dorth*, tusschen *Zutphen* en *Deventer*; in het geheel groot 51 Bunders, 04 Roeden en 40 Ellen.

Om nadere informatiën vervoege men zich ten Kantore van den Notaris *H. F. LULOFS* te *Zutphen*, als ook bij den Rentmeester *F. J. WEENINK* aldaar.

VERKOOPING.

J. A. THOONSEN, te *Neerbosch*, is voornemens, om, op Woensdag den 16den Junij 1841, des voormiddag ten 10 ure, in het Bosch den *Bloedakker*, bij den Tol, onder *Neerbosch*, publiek te verkoopen:

50 stuks extra schoone en zware EIKENBOOMEN, zeer geschikt voor MOLEN-, SCHEEP- en TIMMERHOUT en BERGROEDEN, TALHOUT, TAKKEN en SPAAN, liggende in genoemd Bosch.

200 stuks EIKEN-STALEN, in den *Tinnengieter* aldaar.

Buitengewone Table d'Hôte,

in het Hôtel *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, op Vrijdag den 4den Junij, des namiddags ten 3 ure, bij welke gelegenheid zich het nagemelde MUZIEK gratis zal doen hooren.

DES AVONDS

ILLUMINATIE en GROOTE HARMONIE-MUZIEK. — Entrée 50 cents.

Zie het nadere in onze advertentie n°. 104 dezer Courant.

DE KONING TE ARNHEM!

Bij gelegenheid van Zijner Majesteits verblijf te *Arnhem*, zal de Ondergeteekende, in zijn Hôtel in de Weverstraat, houden:

BUITENGEWONE OPEN TAFEL,

op Vrijdag den 4den Junij 1841, des namiddags ten 5 ure, en dus na afloop der audiëntie en de wandeling van Z. M. en op het uur dat Hoogstdezelve zich insgelijks aan tafel zal begeven.

J. L. DEN DOCTER.

NB. Hij verzoekt, dat men vooraf, zoo veel mogelijk, de plaatsen gelieve te bestellen.

Men verlangt TE KOOPEN eene pas geworpen hebbende, gezonde en veel melk gevende EZELIN. — Men vervoege zich hieromtrent nader bij den Heer *J. L. DEN DOCTER*, in het *Hof van Holland*, in de Weverstraat, te *Arnhem*.

† † † De Ondergeteekende berigt zijne geëerde Begunstigers dat zijne NIEUWE ZAAL, boven aan in de *Koningstraat*, gereed is, en dat hij op den dag van de komst van Zijne Majesteit, zijn KOFFIJHUIS zal openen en gedurende Hoogstdeszelfs verblijf te dezer stede des avonds

BAL

zal geven. — De Entrée is nog niet bepaald, doch zal in verteering aangenomen worden.

G. VAN BERKUM.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Juni 1 El 4 Palm 2 Duim; gew. 0 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 1 JUNI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{7}{8}$		
Dito Dito . . » 5 »	$99\frac{15}{16}$	100	100
Uitgestelde Schuld . . » »	$1\frac{1}{16}$		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$24\frac{7}{8}$	25	$24\frac{15}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{13}{16}$	$90\frac{11}{16}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$165\frac{5}{8}$		
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{9}{16}$	$97\frac{9}{16}$
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »	$94\frac{1}{2}$		
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{3}{4}$	$22\frac{5}{16}$	$22\frac{1}{4}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	$5\frac{11}{16}$		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{2}$	$104\frac{3}{8}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{5}{8}$	$104\frac{3}{4}$	
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	98		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$87\frac{5}{8}$		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$68\frac{7}{8}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$105\frac{1}{8}$	$105\frac{5}{8}$	
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$68\frac{1}{4}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.